

Nácik a Holdon, rajongói pénzb?!

2013 január 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Rendhagyó módon született Timo Vuorensola filmje, az Iron Sky (Nácik a Holdon), amelyet a tavalyi Berlinalén sikerrel mutattak be. A fikciós film a nácik második világháború-beli holdra szállásáról és az onnan megindítandó harmadik világegésr?l szól.

A finn rendező több mint egymillió eurót kalapozott össze az interneten, a kvázi producer tehát az online közösség volt. A rendező Karlovy Varyban beszélt az új filmfinanszírozási modellről. (Interjúnk a Magyar Nemzet január 2-i számában megjelent cikk bővebb változata.)

Új megoldást jelent a közösségi finanszírozás a filmiparnak, vagy az Iron Sky „csak” egy egyedi sikertörténet?

– Azt hiszem, rátaláltunk valamire, ami a jövőben még jobban kiaknázható. Abban azért nem hiszek, hogy a hagyományos támogatási modell eltűnik. Mégis, az általunk – sikeresen – kipróbált modellel egy új forráslehetőséget és járulékos értékeket vontunk be a filmgyártásba. Nekünk 1,2 millió euró jött össze közösségi elven a film több mint 7 millió eurós költségéből, a többit támogatásból teremtettük el. De az ilyen módszerrel elteremthető összeg szerintem több is lehet. Ráadásul nincsenek járulékos produceri, befektetői elvárások, kötelezettségek, így afféle szabad forrásnak nevezhetjük a pénzt, ami összejön.

Timo Vuorensola: „A kreatív közreműködők együtt dolgozhatnak velünk, és segítenek valaminek a létrejöttében. Számukra a hozadék elsősorban immateriális, a közösségi hozzájárulás élménye.”

– Mi kell a sikeres közösségi forrásszerzéshez?

– Nem elég a szerencse, sok-sok munka is van benne. Fontos a folyamatos kommunikáció, a friss és érdekes projektek. Nagyon fontos a részösszegeket felajánló tagok bevonása, hogy komolyan érezzék, részesei a munkának, láncszemként szerepelnek a rendszerben. A közösség pedig nemcsak a filmkészítésért van, a kommunikáció során közös érdeklődésre számot tartó témákat is megvitatunk, tapasztalatokat cserélünk. Ilyen például a digitális tartalmak szerzői jogának témaköre. A saját közösségi hálónkat 1997-ben kezdtük felépíteni a kezdetektől fogva azzal a szándékkal, hogy egyszer egy filmet készítsünk a tagok közreműködésével. Az első ilyen kísérlet volt a Star Wreck című egész estés videofilm 2005-ben, amelynek a költségvetése még csak 15 ezer euró volt, igaz, a támogató közösség sem volt nagyobb néhány ezresnél. Újabb hét évre volt szükség az Iron Sky elkészültéhez, amelynek a teljes költségvetése már 7,5 millió euró volt. Időközben az alkotói csoportunkhoz kapcsolódó közösségi háló több százerezre bővült, amely néhány ezres aktív mag köré szerveződött. Ez a mag többségében finn tagokból áll, hiszen a közreműködésünkkel Finnországban indult el a kezdeményezés, emellett pedig a legnagyobb számban német és egyesült államokbeli tagjaink vannak. Dél-Amerika, Európa és Ausztrália reprezentálja még mellettük a közösséget leginkább, egyelőre Ázsiával nincs jelentősebb kapcsolatunk – nagy bánatunkra. Utóbbi esetben nyelvi akadályok is felmerülnek, a nemzetközi nyelvünk ugyanis az angol.

Nácik a Holdon. Az Iron Sky története szerint 1945-ben a nácik a Holdra menekülnek, hogy ott megerősödve 2018-ban visszatérjenek a földre egy harmadik világháború ambíciójával. A finn Timo Vuorensola második játékfilmjében klasszikus B-filmes történetmeséléshez folyamodott, alkotása egy másodpercig sem akarja komolyan venni magát. A lelkesedés azonban nem elegendő, és nem képes feledtetni a komoly szakmai hiányosságokat. A már nemzetközi léptékkkel sem csekélynek számító költségvetés ellenére a trükkök megmosolyogtatók, a humor adagolása közben a néző számára nem egyértelmű, melyik pillanatban akarja komolyan venni magát a film, s mikor kell vele, nem pedig rajta nevetnünk.

Ami viszont nem elhanyagolandó erény, hogy a látszatra provokatív téma stilizáltsága miatt az Iron Sky senkinek sem fog az elevenjébe vágni. A film szándékos harsánysága ráadásul egy jelentős webközösség ízlését, véleményét tükrözi, s a filmmel megteremtett üzleti modell komoly üzenetet hordoz magában napjaink egyre gyakrabban meghaladottnak vallott struktúrájához képest. Most már csak éreztető kezek

kellenek egy ilyen „fegyver” hatékonyabb alkalmazásához, s akkor a végeredmény sem tévéfilm jellegű lesz.

– Mekkora volt a legnagyobb befektetett összeg magánszemélytől az Iron Skyba?

– 70 ezer euró, de ez egy kivételesen nagy összeg, s az illető valóban olyan befektetésként tekintett az investálásra, amelyből majd profitot lát. A mi közösségi modellünk egyébként úgy lett beállítva, hogy a belépés minimuma 1000 euró volt, de egy másik szinten voltak önkéntes felajánlások is, rajongók lelkesedésből adtak pénzt, s cserébe nem vártak, s nem is kaptak semmit. Itt a legkisebb összeg 1 euró volt.

– Mit kapnak a felajánlók a hozzájárulásukért?

– A kreatív közreműködők együtt dolgozhatnak velünk, és segítenek valaminek a létrejöttében. Számukra a hozadék elsősorban immateriális, a közösségi hozzájárulás élménye. Elmondhatják, hogy egy film készítésében működtek közre, s ez tulajdonképpen máig a legvonzóbb szexepilje a többség számára a részvételnek. Közösségi befektetésként egyébként szó szerint részesedésük van a filmben, azaz ha profitot termel, akkor ők is pénzhez jutnak, de legalább visszakapják a befektetett összegüket. Az Iron Skynek egyébként jók az ilyen értelemben vett kilátásai: közel 70 országba adtuk el a mozi forgalmazási jogát, áprilistól folyamatosan zajlanak a bemutatók, s nyárig már félmillió mozinézőnk volt Európa-szerte, amit Észak-Amerika, Oroszország követett. A mozik után pedig jönnek a DVD-megjelenések, és tévébe kerül majd az Iron Sky. (Magyarországon az egyik kereskedelmi csatorna vetíti majd a filmet – a szerk.)

– Volt olyan pillanat, amikor úgy érezték, nem lesz az egészből semmi?

– Hajaj, nem is egyszer! De szerencsére mindig volt valaki a kulcspillanatokban körülöttünk, aki a támogatásával átsegített a nehézségeken. Egyedül nem is tudtam volna az egészet egyben tartani, de az öt-hat fős csapatunk is nagyon kis létszámú a vállaláshoz képest, sokkal inkább mondjuk húsz fősre lett volna szükségünk.

– **Mit gondol, sikerülhet újra hasonló közösségi összefogás egy film megszületése érdekében?**

– Miért ne sikerülne harmadszor, negyedszer is? A támogató közösség egy hatalmas marketingpotenciált is rejt magában, amelyben még szintén vannak kihasználatlan kapacitások. Számomra meglepő módon egyébként felkeltettük Hollywood érdeklődését is, egy amerikai ügynökséggel már le is szerződöttünk, tárgyalunk producerekkel egy új tervről, amit még nem akarok elkiabálni, de egyelőre jók a kilátásaink.

mno.hu - Kárpáti György

Ajánló